МИСЛЕНИК 009

Јун 2006.

„Ва-ра-те се, го-спо-до. Тра-ди-ци-ја — то ни-је исто-ри-ја, не-го ме-та-фи-зи-ка. Дух.”

(Бог-дан Де-сни-ца)

„Сла-ва ве-ћи-не хе-ро-ја је у њи-хо-вом па-ду. Они су уна-пред ура-чу-на-ли тра-ги-ку.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„Бо-ље је би-ти мр-тви лав не-го жи-ви пас. У ме-мо-ри-ји по-том-ства вр-ли при-мер је моћ-ни-ји и пло-до-твор-ни-ји од жи-во-та ко-ји га је из-вео у овој аре-ни уни-вер-зу-ма.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„Зар је бри-га та-квог чо-ве-ка што не-ко пре-ма ње-му ис-ту-ра свој от-ме-ни, го-спод-стве-ни и над-моћ-ни пре-зир? Чо-ве-ку ко-ји сти-да не-ма — ни-шта се не мо-же!”

(До-бри-ло Не-на-дић)

„Здра-ва на-да по-ла-зи од во-ље као стре-ла од лу-ка.”

(Хо-се Ор-те-га и Га-сет)

„Свет па-ти од не-до-стат-ка ве-ре у тран-сцен-ден-тал-ну исти-ну.”

(Ре-ну-ви-је)

„Не-ко је ле-по ре-као да се ве-ли-ки свет-ски до-га-ђа-ји де-ша-ва-ју у мо-згу. Исто та-ко се ве-ли-ки свет-ски гре-си де-ша-ва-ју у мо-згу, и је-ди-но у мо-згу.”

(Оскар Вајлд)

„На-ше до-ба је до-ба ин-те-лек-ту-ал-не ор-га-ни-за-ци-је по-ли-тич-ких мр-жњи. Би-ће то је-дан од ње-го-вих ве-ли-ких на-сло-ва у мо-рал-ној исто-ри-ји чо-ве-чан-ства.”

(Жи-ли-јен Бен-да)

„Чим у Евро-пи би-ло ка-кво на-че-ло по-ку-ша да ап-со-лут-но за-го-спо-да-ри, увек на-и-ла-зи на ***от*** ***пор*** ко-ји се ра-ђа из ду-би-на жи-вот-них да-ма-ра.”

(Ги-зо, Фран-соа Пјер Ги-јом)

„Аме-ри-ка је по-ста-ла опа-сна и не-кон-тро-ли-са-на си-ла чи-ја по-ли-ти-ка се сво-ди на

де-ви-зу: по-љу-би ме у стра-жњи-цу или ћу ти раз-би-ти гла-ву.”

(Ха-ролд Пин-тер)

„Да је про-по-вед-ни-ци-ма ‚ин-тер-на-ци-о-на-ли-зма’ за-и-ста ста-ло до сло-ге на-ро-да, они би у свим шко-ла-ма Евро-пе и Аме-ри-ке на-ста-ву исто-ри-је по-чи-ња-ли пре-да-ва-њи-ма о ин-до-е-вроп-ском, аријском пра-је-дин-ству свих европ-ских на-ро-да. Сва по-ко-ле-ња исто-ри-ју Евро-пе за-по-чи-њу лек-ци-ја-ма о Ста-рој Грч-кој и Ри-му, да-кле од кра-ја уме-сто од по-чет-ка ве-ли-ке се-о-бе ин-до-е-вроп-ских на-ро-да из њи-хо-ве пр-во-бит-не арк-тич-ке пра-до-мо-ви-не, где су би-ли је-дан је-дин-стве-ни на-род.”

(Иља Гла-зу-нов)

„Ру-си-ја је је-ди-на зе-мља на све-ту ко-ја се гра-ни-чи са Бо-гом.”

(Рај-нер Ма-ри-ја Рил-ке)

„Чуд-но-ва-то, ко-пи-ја За-па-да ко-ју смо ми ре-жи-ра-ли би-ла је у из-ве-сном сми-слу исти-ни-ти-ја од узо-ра. А по-го-то-во дра-ма-тич-ни-ја... Ка-да се све узме у об-зир, наш опе-рет-ски За-пад је имао сво-ју ве-ро-до-стој-ност.”

(Ан-дреј Ма-кин)

„У на-шем ве-ку не-па-тво-ре-ност осе-ћа-ња про-ве-ра-ва се на иви-ци, крај по-но-ра, у ислед-ни-ко-вом ка-би-не-ту, у пу-ста-ри.”

(Вја-че-слав Ива-нов)

„Сви љу-ди се пла-ше. Сви. Онај ко-ји се не пла-ши ни-је нор-ма-лан; то не-ма ни-ка-кве ве-зе са хра-бро-шћу.”

(Жан Пол Сар-тр)

“Ве-ро-вао сам да учим ка-ко да жи-вим, а учио сам ка-ко да умрем.”

(Клод Си-мон)

„Да ли је за-и-ста цео наш жи-вот са-мо низ ано-ним-них кри-ко-ва у пу-сти-њи ин-ди-фе-рент-них зве-зда?”

(Ер-не-сто Са-ба-то)

„Жи-вот је оно што нам се до-га-ђа док смо об-у-зе-ти дру-гим пла-но-ви-ма.”

(Ан-то-ни де Ме-ло)

„Ни-шта не пру-жа та-кав осе-ћај веч-но-сти као глу-пост.”

(Одон фон Хор-ват)

„При-су-ство-ва-ли смо са-мо-у-би-ству фи-ло-зо-фи-је.”

(Ен-цо Па-ћи)

„Ро-ман је књи-жев-ни об-лик ко-ји нај-бо-ље по-ма-же на пу-те-ви-ма осми-шља-ва-ња на-ших жи-во-та и при ори-јен-та-ци-ја-ма у све-ту, што и је-сте бит-на свр-ха књи-жев-но-сти.”

(Френк Кер-мо-ди)

„Би-ти пи-сац је ста-ње, не про-фе-си-ја.”

(Де-ни Ти-ли-нак)

„Из-гле-да да, ипак, све мо-ра до кра-ја да про-пад-не, да би све по-но-во би-ло ство-ре-но.”

(Вељ-ко из Гроц-ке, про-да-вац на Зе-мун-ској пи-ја-ци)